

ACTUALITATEA

PENTRU TINERET

- Jubileul textileștilor
- „Sarmis 1970”
- Hanul de la Cheia
- Ocolul țării în opt luni
- 24 h

AUTODOTAREA

- o experiență utilă în înzestrarea laboratoarelor școlare
- BITEF — seminar profesional de teatru
- Cronica teatrală: „COMOARA DIN INSULA PIRATILOR”

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6639 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 23 SEPTEMBRIE 1970

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN AUSTRIA

EVENIMENT CU AMPLE SEMNIFICAȚII ÎN VIAȚA ORGANIZAȚIILOR U. T. C. ADUNĂRILE ȘI CONFERINȚELE DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

În perioada care a mai rămas până la finele anului, pe fundalul ampleror preocupări ce dau expresie angajării unanime și entuziaște a tineretului țării în efortul întregului popor pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor pe anul în curs și asigurarea tuturor condițiilor pentru realizarea cu succes a viitorului cincinal, agenda de lucru a organizației noastre este puternic marcată chiar din această lună de un moment deosebit: adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri. Prin contextul în care se desfășoară, ca și prin faptul că ele preced Congresul al IX-lea al U.T.C., a cărui convocare, la începutul anului viitor, a fost hotărâtă după cum se știe la recenta plenară a C.C. al U.T.C., adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri din acest an dobândesc ample și profunde semnificații în viața și activitatea organizației noastre, cât și a întregului tineret.

Evident, reprezentând un moment de bilanț și în același timp de jalonare a activității viitoare, dezbaterile din adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri trebuie să abordeze, selectiv și în profunzime, toate domeniile de activitate ale organizației, să acopere întreaga gamă de preocupări ale colectivelor de uteciști, relevând ceea ce este experiență pozitivă, ceea ce este util a fi preluat și continuat și, deopotrivă, minusurile care mai persistă, cauzele care le determină, în vederea adoptării unor măsuri necesare și concentrării eforturilor spre îmbunătățirea în viitor a întregii activități a organizației. Este spiritul în care se cer întocmite dările de seamă — acest bilanț cu care organele de conducere ale organizațiilor se prezintă în fața uteciștilor, pentru că din raportarea exactă, precisă, a realizărilor obținute la cerințe și posibilități, la proiectele și nevoile colectivului pot rezulta concluzii utile pentru munca de viitor, pot fi evidențiate posibilități de îmbunătățire și îmbogățire a activității, măsuri ce trebuie adoptate în viitor.

„SCINTEIA TINERETULUI”
(Continuare în pag. a V-a)

O privire retrospectivă asupra zilei de luni, prima zi a vizitei în Austria a președintelui Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și soției sale, Elena Ceaușescu, relevă faptul indiscutabil că a fost o zi încărcată, densă, am spune, de activitate. Fie, aceasta judecând doar după împrejurarea că de la ora sosită în Viena și pînă dincolo de miezul nopții, cu scurte intermitențe, ce separă un punct de albul din suita de acțiuni ce le-au fost rezervate, oaspeții români s-au aflat toată vremea în plin program de activitate.

Să rezumăm: În maiestuoasele saloane ale Palatului Hofburg — acest maror, ca la Paris, Elysée, bunăoară, al multor momente istorice remarcabile — a avut loc vizita la șeful statului austriac, președintele Franz Jonas. Apoi, șeful statului român i-au fost prezentați șefii misiunilor diplomatice acreditate în Austria. A fost vizitat Parlamentul, cadrul în care președintele Consiliului de Stat i-au fost prezentate eminenente personalități politice ale țării gazdă, unde a avut loc un dialog asupra activității parlamentare și rolului parlamentarilor nu numai în viața internă, dar și în activitatea de cunoaștere reciprocă între popoare — condiție esențială în crearea climatului apt să favorizeze înțelegerea, să faciliteze colaborarea și cooperarea între națiuni, să conducă la securitate și pace. S-a

oferit un dîneu oficial, iar seara tirziu, în onoarea reprezentanților României, în sălile festive ale Palatului Schoenbrunn a fost dată o fastuoasă recepție. Arătăm încă în însemnările de ieri că în jurul șefului statului român, a persoanelor oficiale care îl însoțesc în vizita în Austria domnește o atmosferă de căldă ospitalitate, de simpatie, de grațitudine. Este aceasta o remarcabilă realitate. Poporul austriac, îndejuns cunoscut pentru ospitalitatea și spiritul său generos, s-a dovedit extrem de sensibil la ideea de concurență și înțelegere internațională, a activat și depune eforturi în această direcție, iar faptul că România și-a afirmat cu strălucire vocația ei pașnică în bazinele dunănean, în Balcani, în Europa și pe plan mondial general are ample rezonanțe în conștiința poporului austriac. Am auzit, nu o dată, în schimburile de opinii cu reprezentanți ai presei vieneze, cuvinte de căldă apreciere la adresa țării noastre, a politicii ei externe, a activității prodigioase și neobosite depuse de șeful statului român pe arena internațională. Asemenea cuvinte de înaltă apreciere au fost rostite atât la adresa politicii externe, cât și a politicii interne a țării, a președintelui Nicolae Ceaușescu și a soției sale, Elena Ceaușescu.

N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI
OCTAVIAN PALER
MIRCEA S. IONESCU
(Continuare în pag. a III-a)

Aspect din timpul convorbirilor oficiale.

CONVORBIRI OFICIALE

În cea de-a doua zi a vizitei șefului statului român în Austria, la Palatul Hofburg au început convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele federal al Austriei, Franz Jonas. Din partea română, la convorbiri iau parte Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Constantin Mitea și Gheorghe Oprea, consilierii, Dumitru Aninoiu, ambasadorul României la Viena, Cornel Vladu, director în M.A.E. Din partea austriacă la convorbiri iau parte cancelarul federal Bruno Kreisky, vicecancelarul Rudolf Hauser, Rudolf Kirchschläger, ministrul de externe, Josef Staribacher, ministrul comerțului, industriei și mestegișurilor, Herta Firnberg, ministrul științei și cercetării, Wlfried Platzer, secretar general în M.A.E., Georg Schlumberger, ministru plenipotențiar, director în M.A.E., Karl Trescher, director de cabinet al președintelui federal, Friederich Meznik, șeful serviciului de presă de pe lângă Cancelaria federală. Convorbirile au prilejuit un amplu schimb de opinii cu privire la relațiile dintre România și Austria și au evidențiat posibilitățile largi care există pentru dezvoltarea lor, au subliniat cadrul prielnic și dorința comună de a amplifica și diversifica cooperarea dintre cele două țări. S-a apreciat ca deosebit de utilă explorarea tuturor căilor, a tuturor mijloacelor care pot contribui la cunoașterea mai aprofundată a disponibilităților, prezente și de perspectivă, ale fiecăreia din părți pentru ca evoluția colaborării în domeniile economic, tehnico-științific, cultural, turistic să cunoască un curs mereu ascendent. Cele două părți și-au exprimat convingerea că vizitele reciproce ale conducătorilor de stat ai Ro-

maniei și Austriei prezintă o însemnată deosebită pentru dezvoltarea bunelor relații româno-austriece, că raporturile dintre România și Austria constituie o ilustrare concretă a utilității cooperării reciproce avantajoase dintre țări, a perspectivelor largi ce se deschid colaborării între state cu orânduri sociale diferite, în folosul progresului general, al apropierii între popoare. În cadrul convorbirilor, președintele Consiliului de Stat al României și președintele federal al Austriei au abordat, de asemenea, unele probleme ale situației internaționale și s-au informat reciproc asupra poziției țărilor lor

(Continuare în pag. a III-a)

„TRADIȚIE” ȘI „INOVAȚIE”

de GEORGE IVAȘCU

FACTOR structural al evoluției literare, artistice, raportul tradiție-inovație reprezintă o constantă care în varii ipostaze definește originalitatea procesului de dezvoltare a culturii naționale. Programele estetice ale diferitelor școli și curente, jurnalele de creație ale scriitorilor, ale artiștilor, ca și creațiile înseși încep prin a se raporta la o tradiție, față de care își fixează sau nu un punct de vedere mediu, configurând, modern pe diverse trepte ale desfășurării devenirii artistice, universal în esența lui. A urma o tradiție înseamnă, în cel mai înalt grad, a afirma propria viziune asupra lumii și vieții: cea contemporană creatorului, și a o proiecta pe aceasta într-un lanț necesar de experiențe artistice. E ceea ce caracterizează literatura noastră actuală, întreaga noastră mișcare artistică. Raportarea la cîteva exemple literare mai semnificative o confirmă. Romanele Străinul și Setea ale lui Titus Popovici, se explicită direct în cîmpul magnetic al tradiției prozei ardelenști, cele două cărți năzind imaginea unei fresce umane a vieții din Transilvania pe coordonatele unui timp jalonat de etape istorice concrete: războiul, insurecția armată, primele reforme democratice. Mara, romanul lui Slavici, Răscoala lui Rebranu pot fi considerate, desigur, ca antecedentele „clasice” ale tîndurii romancier de mai tirziu, adică din anii noștri. Al doilea roman al lui Marin Preda, Risipiții, din 1962, înseamnă nu numai o lărgire a cîmpului său de inspirație, de unde și investigația unui alt mediu, acum (după Moromeii) cel citadin, dar, pe planul experienței scriitoricești, și asocierea aceleia de vostre frescă epică prin care Călinescu a marcat evoluția societății românești între 1935—1950. În același timp, Risipiții include fișa psihologică într-o formă nerăvănită nouă pentru literatura noastră, nouă în raport cu Moromeii, dar apropiată, prin analogie, de Patul lui Procust al lui Camil Petrescu. La rîndul romanului Moromeii o determină un adevărat „stil” în fixarea tipologiei rurale, față de care mai tînerii D. R. Popescu sau Nicolae Velea se vor situa — fiecare în propria modalitate — pe o filiație directă, în timp ce un prozator al ardorilor violente, ca Fănuș Neagu, continuă — original — virtuți ale epicii tensionate de lirism a lui Zaharia

(Continuare în pag. a IV-a)

PE ȘANTIERELE INDUSTRIALE REPORTERUL ÎN DIALOG CU

ROCADA CONSTRUCTORULUI ȘI NEMULȚUMIRILE BENEFICIARULUI

● UN SISTEM DE „ORGANIZARE” CE PERICLITEAZĂ TERMENUL DE INTRARE ÎN FUNCȚIUNE A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE

Intr-un fel, constructorul — Truștii I București — are dreptate. Raționamentul său este simplu. Deci — își spune — la ce obiective trebuie să asigur intrarea în funcțiune la sfîrșitul trimestrului III? La x, la y, la z. Bun. Cum stau acolo, cu lucrările? Nu prea grozav. Dacă țin să-mi respect cuvîntul trebuie să suplimentez forța de muncă în punctele al căror stadiu, față de grafice, este rămas în urmă. Perfect. Voi transfera deci un număr de muncitori de la „Eletromagnetica” — instalația de neutralizarea apelor reziduale, depozitul de inflamabile, extinderea turnătoriei de magneți — trebuie predate de abia în cursul trimestrului IV, pînă la 31 decembrie — la Fabrica de prefabricate din beton „Progresul”. Zis și făcut. Rocada a avut loc. Ce năzare are despre ea beneficiarul?

— Sincer să fiu — își exprimă opinia tov. ing. Vasile Uzineț, director tehnic al Uzinei „Eletromagnetica” — sînt îngrijorător. În anul următor sarcinile de plan ale întreprinderii cresc. Cînd s-a făcut fundamentarea lor, s-au avut în vedere și capacitățile de producție ale obiectivelor despre care omîntiți.

GH. GHIDRIGAN
(Continuare în pag. a V-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu semnînd în Cartea de aur a primăriei din Viena.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

TREI ÎNTR-O BARCĂ

fără a mai socoti și iresponsabilitatea altora

În aceste zile portul Constanța pare poleit auriu de un soare calm și generos. Pe litoral este sfîrșit de sezon dar aici oamenii trăiesc aceeași forțată harnică și creatoră din tot timpul anului. Vasele sînt desecărate, încărcate, reparate, vopsite, se anunță cu glas jos plecări, sosiri; un du-te-vino al autotransporturilor și vagoanelor pe sine completează mișcarea. Și totuși, într-una din aceste zile un fapt cu totul neobișnuit a tulburat ritmul mișcării cotidiene. La sala mare de festivități aflate în incinta portului s-a desfășurat un proces penal cu o vastă participare de public: trei tineri, Constan-

tin Folteanu, Nicolae Novac și Lutfi Asim, vîrsta medie 20 de ani, au fost judecați și condamnați între 2 și 5 ani închisoare pentru delictul de furt din avutul obștesc și încercare de trecere frauduloasă a frontierei. Faptele prezentate în rechizițiile de către procuror, au făcut să crească sentimentele de indignare și amărăciune ale celor din sală. În esență, despre furt și cealaltă infracțiune se cunoștea mai dinainte: primii doi din grup erau muncitori ai portului. Cuda-vîndu-i deci, întrebările grave ce și li punea asistența aveau o notă în plus de firesc, erau cit se poate de legitime.

Cum a fost posibil? Tocmai ei, niște muncitori? ! N-aveau destule condiții de afirmare? De ce au furat?

În fața acestor întrebări este cazul să amintim că există uneri în mijlocul unor colective oameni care reușesc să înșele buna credință, să oștîge prin mijloace necinstite prietenii celor din jur și să ducă fără nici o grijă o viață duplicitară. Este cazul celor doi tineri din port cit și al tovarășului lor.

În cele ce urmează înfățișându-vi-i pe cei trei infractori, ambrîntind parțial faptele lor, subliniind concluzii, vom răspunde implicit și întrebărilor ce au frîmintat asistența aminti-

tul proces. Pentru aceasta am desfășurat o anchetă la locurile de muncă ale celor trei, am stat de vorbă cu părinții lor, cu prietenii, am folosit relatările celui care a condus cercetările.

Constanștin Folteanu are 7 clase primare și una de profesională. L-a trimis tatăl său să învețe dar el a dat cartea de-a dura părăsind munca serioasă (care cere evident, eforturi, dar care reprezintă totodată singurul mijloc care-l aduce bucurii adevărate) pentru viața de hoinar al străzii, cea

VICTOR CONSTANTINESCU
(Continuare în pag. a II-a)

DE PĂSTRAT

DERMATOGRAFUL

de ȘTEFAN IUREȘ

Sigur că nu de azi, de ieri, bunului Dumnezeu, sau maicii natură, sau orărbii providenței, sau măcar dragilor părinți li se tot aduc obiecțiuni cu privire la înșălajul operii lor de căpetenie — chipul evci. Din-totdeauna frumoasa s-a vrut superbă, drăguța s-a dorit frumoasă, simpatica s-a visat drăguță, banala a aspirat să aibă simpatia — o, neșfîrșit simpatia — pentru simpatia...

(Continuare în pag. a II-a)

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN AUSTRIA

CONVORBIRI OFICIALE

(Urmare din pag. 1)

În aprecierea unor evenimente care se petrec azi în lume. S-a relevat că în cadrul eforturilor pentru destindere și pace, pentru îmbunătățirea întregului climat politic european, un rol de seamă are convocarea conferinței general-europene, direcție în care România și Austria acționează cu consecvență. Cele două părți au subliniat că dezvoltarea unor bu-

ne relații în zona dunăreană, precum și în orice regiune a Europei, este de natură să influențeze favorabil cursul politicii europene, perspectivele păcii în întreaga lume.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, de profund respect reciproc. Ele vor continua pe parcursul vizitei delegației române în Austria, urmând să se încheie vineri.

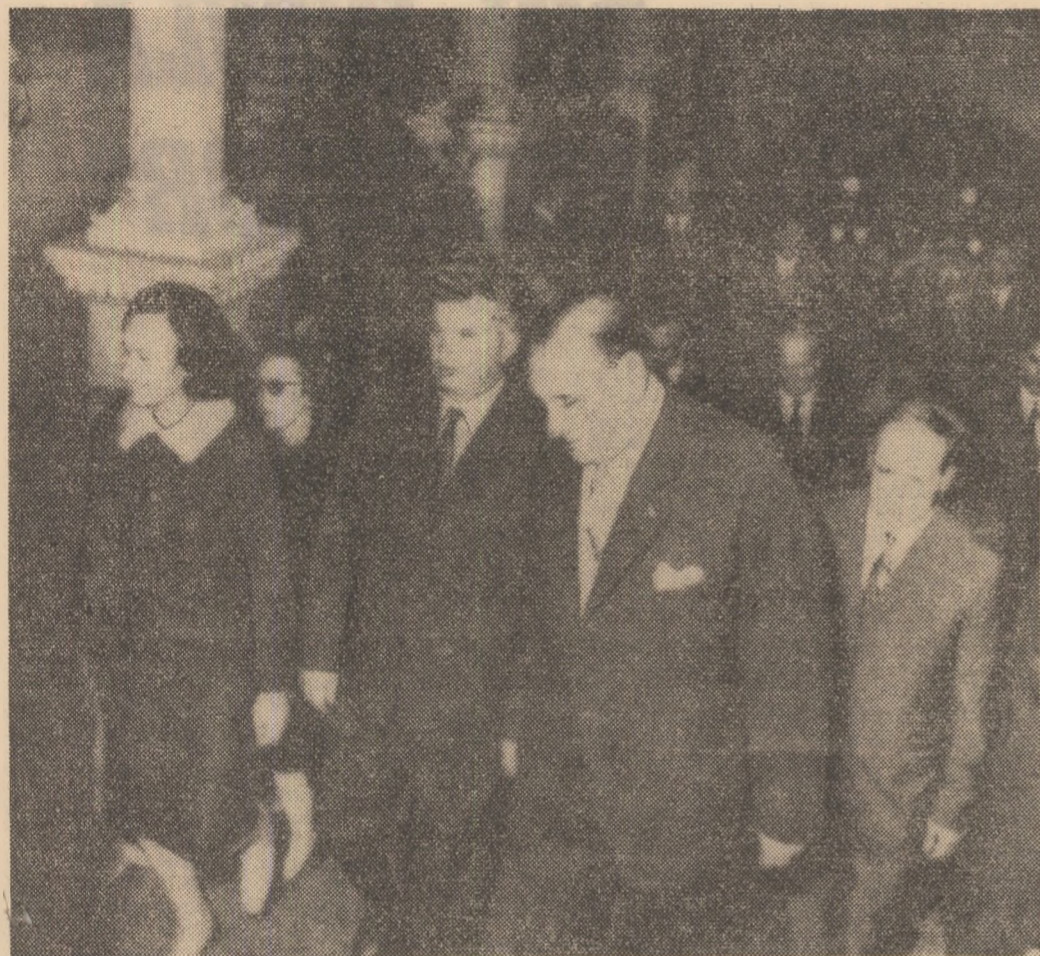
Dejun oficial oferit de cancelarul federal Bruno Kreisky

După convorbirile oficiale între cei doi șefi de stat, cancelarul federal al Austriei, Bruno Kreisky, a oferit, în numele guvernului federal, un dejun oficial în onoarea președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, Elena Ceaușescu. Dejunul, la care a participat președintele Austriei, Franz Jonas, a avut loc în sala mare a Congreselor din Cancellaria federală.

După convorbirile oficiale între cei doi șefi de stat, cancelarul federal al Austriei, Bruno Kreisky, a oferit, în numele guvernului federal, un dejun oficial în onoarea președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, Elena Ceaușescu.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. Cancelarul federal și președintele Consiliului de Stat au toată a relațiilor de prietenie și colaborare între cele două țări.

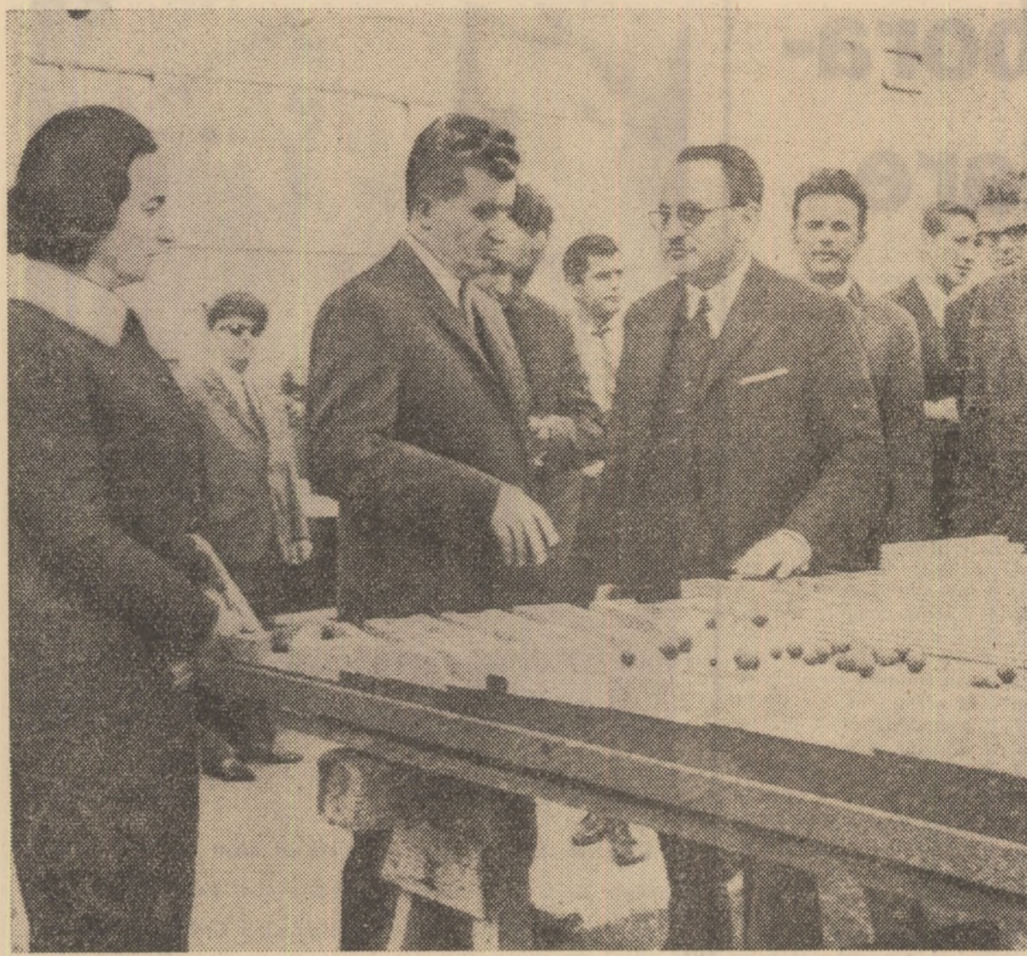
La sfârșitul dejunului, cancelarul Bruno Kreisky a oferit în dar președintelui Nicolae Ceaușescu un microscop modern, cu o capacitate foarte mare de mărire, ca o dovadă a progresului tehnologic înregistrat de Austria și a dorinței conducerii statului austriac de a colabora cu România în domeniul tehnico-științific.

La primăria orașului Viena

(Urmare din pag. 1)

gresului ei multilateral, neîntrerupt. Modul în care presa austri-

Vizitând orașul Viena

Vizita la primăria Vienei

Programul zilei a doua a vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu a început cu Convorbirile oficiale dintre președintele Consiliului de Stat al Austriei și președintele federal al Austriei, convorbiri rodnice, desfășurate într-o atmosferă cordială, prietenească, și a continuat cu dejunul oferit de cancelarul federal, Bruno Kreisky, în onoarea înalților oaspeți români.

Luind cuvântul, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a spus:

„Aș dori, în primul rând, să vă mulțumesc, stimate domnule primar, pentru cuvintele roștite aici la adresa noastră, a poporului român, a prieteniei dintre popoarele noastre. De asemenea, doresc să folosesc acest prilej pentru a vă transmite și locuitorilor orașului Viena un salut cald din partea locuitorilor orașului București, din partea mea, a soției mele și a colaboratorilor mei.

Vizita noastră în Austria și în frumosul dv. oraș — capitala Austriei — are loc la invitația președintelui dv., domnului Jonas. Într-adevăr, în ultimii ani în țările noastre au avut loc vizite reciproce la diferite nivele: primul ministru al României a vizitat Viena și Austria, cu aproape trei ani în urmă, domnul primar a vizitat România și Bucureștiul. Acum un an am avut plăcerea să primim vizita președintelui federal, domnului Franz Jonas, iar astăzi, ca reprezentant al poporului român, răspunzând invitației președintelui dv., eu vizitez țara dv. Toate acestea vorbesc de relațiile bune care s-au stabilit între cele două țări de-a lungul războiului mondial între țările și popoarele noastre. Dar, așa cum ați menționat în cuvântul dv., domnule primar, între popoarele noastre există vechi relații de prietenie. Este cunoscut că o serie de oameni de cultură, buni patrioți ai țării noastre, au învățat, au trăit și au luptat pentru interesele României, ale poporului lor, aici la Viena. Mă refer la cărturari și patrioți ca Samuel Micu, George Lazăr, Petru Maior, George Șincal, Enăchită Văcărescu și alții. Nu pot să nu menționez că la Viena a studiat marele nostru poet Mihail Eminescu. Ne-aș putea, în calitate de președinte al României, să nu menționăm faptul că la Viena s-a aflat, în 1601, primul domnitor român care a realizat unirea principatelor române. Mă refer la Mihail Viteazul, care a venit să discute despre necesitatea luptei comune împotriva jugului otoman. După cum vedeți, într-adevăr tradițiile de prietenie dintre popoarele noastre sunt destul de vechi.

În anii de după cel de-al doilea război mondial, ele au căpătat o nouă dimensiune, deoarece popoarele noastre, preocupându-se de dezvoltarea lor economică și socială, sînt animate de dorința de a trăi în pace și prietenie. Vizita pe care o facem acum în Austria, convorbirile care au început astăzi evidențiază posibilități largi pentru dezvoltarea acestor relații în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii și securității în Europa.

Sînt convins că Bucureștiul și Viena, capitalele țărilor noastre, vor avea un rol important în dezvoltarea acestor relații de prietenie și colaborare.

Doresc să urez populației orașului Viena multă fericire și prosperitate.

Primarul Vienei prezintă apoi

șefului statului român pe consilierii municipali. Între oaspeți și gazde are loc o discuție cu privire la modul de rezolvare a problemelor urbanistice și edilitare, de dezvoltare continuă a capitalei Austriei. Se relevă importanța schimburilor de vizite făcute între primării Bucureștiului și Vienei, și alte acțiuni de acest fel, care au contribuit la cunoașterea reciprocă a preocupărilor celor două municipalități, la întărirea

relațiilor de prietenie dintre popoarele română și austriacă. Fapt semnificativ: în aceste zile, primăria Vienei a găzduit expoziția „Bucureștiul astăzi”, prilej pentru vienezii de a cunoaște mai bine trecutul istoric și dezvoltarea continuă a capitalei românești.

În încheierea vizitei, președintele Consiliului de Stat al României semnează în Cartea de aur a municipalității.

cut acest tezaur de valori artistice. Luându-și rămas bun de la directorul muzeului, președintele Ceaușescu a spus că apreciază faptul că se acordă atenție exponatelor ce evocă civilizația înflorită de-a lungul istoriei pe teritoriul României.

După vizita la Muzeul de istoria artelor, oaspeții români se întorc la reședința de la Hotel Imperial, la intrarea căreia vienezii fac din nou o manifestație spontană de stimă și prețuire președintelui Nicolae Ceaușescu.

Spectacol de gală

Seara, oaspeții români au luat parte la un spectacol de gală la Opera de Stat din Viena, unde a fost prezentat „Bărbierul din Sevilla” de Rossini.

Președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, împreună cu președintele federal Franz Jonas și alte persoane oficiale române și austriece au luat loc în lojile renumitului lăcaș de cultură. Opera vieneză „Die Staatsoper” a fost inaugurată în anul 1869. Ea rămîne pînă astăzi unul din edificiile remarcabile ale capitalei austriece.

În timpul celui de-al doilea război mondial, clădirea a fost distrusă aproape în întregime, pentru reconstrucția ei lucrîndu-se timp de zece ani. Clădirea în forma ei actuală păstrează cu fidelitate stilul original.

La spectacol au asistat personalități de seamă ale vieții politice a Austriei, eminenți repre-

zentanți ai științei și artelor, reputați oameni de cultură, diplomați acreditați la Viena.

Spectacolul realizat de cei mai reprezentanți interpreți ai Operei vieneze, s-a bucurat de un deosebit succes. În încheiere, președintele Nicolae Ceaușescu și soția oferă artiștilor drept omagiu un frumos coș cu flori.

În aceeași seară, după spectacol, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, și celelalte oficialități române au plecat din Viena, cu un tren special, spre Zell am See, localitate situată în landul Salzburg, unde urmează să viziteze în cursul zilei de miercuri importante unități economice ale Austriei.

Cea de-a doua zi a vizitei oficiale în Austria a președintelui Consiliului de Stat al României s-a desfășurat sub aceeași atmosferă de prietenie și cordialitate.

De-a lungul străzilor Vienei

Gazdele au rezervat după-amiaza pentru a prezenta înalților oaspeți români o parte din valorile materiale și artistice ale metropolei dunărene. De la reședința președintelui Ceaușescu, mașinile au parcurs mai întii bulevardul Ring-ului, care a cuprins în arcuirea sa străvechii oraș medieval, devenit centru istoric. Incinta originală a Vienei se grupează în jurul celebrilor ziduri pluriseculare, înegrite de vreme, ale Catedralei Sf. Ștefan, unde stilurile de la romanice și gotice flamboază pînă la cel al Renașterii, se armonizează într-o sinteză arhitectonică de o severă frumusețe. Coloanele avintate desprind care s-a spus, pe bună dreptate, că, de parte de a diviza spațiul, îl lărgesc, dau impresia unor stalactite de piatră.

Mașinile înaintează pe Ringstrasse. Dincolo de Ring, în ax cu edificiul gotic al primăriei orașului, se conturează vestitul Burgtheater. Pe zidul unei case din fața Universității, o pagină de marmură amintește că acolo a locuit și creat un timp Beethoven, titanul al cărui jubileu bicentenar Viena îl sărbătorește anul acesta. Parlamentul, construit în stil clasic, clădirea barocă a Bibliotecii naționale, în care printre cele 1.200.000 de volume se păstrează papirusuri cu textul Iliadei, precum și prețioase tipăriuri evocînd tradiția relațiilor culturale româno-austriece din secole îndepărtate, se descolășă privirii, rînd pe rînd, în acest nucleu istoric al capitalei Austriei. Fosta reședință imperială Hofburg, unde în prima zi după sosirea sa la Viena, președintele Nicolae Ceaușescu a făcut o vizită protocolară președin-

tului federal, Franz Jonas, a găzduit în ultimii ani zece de conferințe internaționale pentru realizarea cărora a luat, de altfel, ființă, în 1968 un nou departament al Ministerului Afacerilor Externe. Este momentul să subliniem aici că Austria, ca și țara noastră, își manifestă — și aceasta, nu numai prin faptul că Viena este sediul a două organisme O.N.U., „Agenția Internațională pentru Energia Atomică” și „Organizația Națiunilor Unite pentru dezvoltare industrială”, — dorința de a contribui la stimularea activităților consacrate apropiierii între popoare, la schimbul de opinii privind instituirea unui climat de încredere și cooperare între națiuni.

În timp ce mașinile continuă să străbată arterele orașului de pe Dunăre, mii și mii de vienezii îl salută cu multă căldură pe președintele Nicolae Ceaușescu, văzînd în personalitatea șefului statului român un exponent de prim rang al idealurilor de pace și cooperare între națiuni spre care năzuiesc popoarele continentului nostru și din întreaga lume. Am remarcat în mai multe vitrine portrete ale conducătorului României, iar în librării volume recent tipărite, cuprînzînd articole și cuvîntări ale tovarășului Ceaușescu.

Înalții oaspeți români le sînt prezentate apoi complexe arhitectonice noi ale Vienei moderne, rod al eforturilor constructorilor austriei, domicii să adauge un spor de frumusețe contemporană capitalei lor: marcele șantier din incinta spitalului general, clinica Universității, noua uzină de termoficare, cartiere noi de locuințe și parcuri de odihnă.

...La Kunsthistorisches-museum

După ce traseul orașului se încheie, mașinile se îndreaptă spre clădirea Muzeului de istoria artelor edificată în stilul Renașterii italiene. Celebra galerie vieneză se îndreaptă cu numeroase pinze ale unor maeștri spanioli, olandezi, italieni, flamanzi și germani. În special, Bruegel și Velasquez rămîn aproape neînțeleși pentru cine nu trece pragul acestui palat patinat de timp. Muzeul cuprinde și o prestigioasă colecție de orfevrerie, precum și o vastă colecție numismatică.

La intrarea în muzeu, președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, sînt

În vizită la Muzeul de istoria artelor

AUTODOTAREA o experiență utilă în înzestrarea labora- toarelor școlare

Prin specificul și destinația lor, laboratoarele școlare constituie elementele esențiale ale formării unor deprinderi practice la elevi; ele devin punctul de contact în care cunoștințele teoretice dobândesc adâncime și putere de argumentare practică, nucleul din care se alcătuiesc noi profesorii profesionale. Dar realizarea unei instruirii practice temeinice depinde, în ultimă instanță, de modul în care se desfășoară procesul de instruire și educare tehnică a elevului.

RAIDUL NOSTRU IN JUDEȚUL MARAMUREȘ

Pornind de la aceste aspecte ale prezării elevului de liceu pentru disciplinele tehnice, am reținut experiența valoroasă a cadrelor didactice și a elevilor din județul Maramureș. Este vorba de oerintă, transpusă în practică, a autodotării laboratoarelor și cabinetelor școlare. Din conștientizarea purtată de Andrei Bălan, inspector școlar general, am desprins câteva aspecte ale activităților comune ale cadrelor didactice întreprinse pe plan local pentru a asigura necesarul de materiale, aparatură de laborator, instalații etc. cât și executarea unor lucrări de amenajare sau construire a unor laboratoare și cabinete școlare. Astfel, în urma unor demersuri pe linia întreprinderilor industriale din Baia Mare, s-a ajuns să se înzestreze cu mașini și aparate de laborator toate laboratoarele școlare din județ, înclt acum, la început de an școlar, există o diversitate de laboratoare, de la cele denumite universale — datorită operațiilor complexe pe care le pot executa la orele de aplicatie practică prevăzute în orar — până la cele clasice (de fizică, chimie, biologie). Am pornit pe urmele unor asemenea realizări.

Nu mai la Liceul „Gheorghe Șincai“ cele două laboratoare universale își merită din plin renumele ca fiind cele mai moderne din județ. Pentru realizarea lor s-a pornit de la vechile aparate și instrumente existente. Cadrele didactice, în special profesorii de fizică Eugen Novac și Viorel Munteanu, cu sprijinul elevilor seraliști, au început, de fapt, acțiunea de modernizare a laboratoarelor. Mai întâi s-au comandat mesele de laborator la o întreprindere de industrie locală, la care cadrele didactice au montat instalații de gaz, apă și electricitate. Apoi s-a alcătuit un ingineros pupitru de telecomandă, de unde se dirijează orice operație ce se execută aici, de la experimentele de fizică sau chimie și până la ștergerea tablei rulante sau manevrarea sturilor de la ferestre. Și pentru ca automatizarea să fie completă, recent s-a

conectat aparatul de proiecție la un tunel optic pentru proiecție prin reflexie, prin care se pot proiecta pe un ecran imagini cinematografice, simple, fotografice sau diaphane. De asemenea, într-unul din laboratoarele universale ale Liceului „Gheorghe Șincai“ am urmărit o demonstrație practică, acționată de la pupitru de telecomandă asupra unui panou ce reprezintă tabelul elementelor lui Mendeleev. A-tunci cînd profesorul de chimie vorbește elevilor despre un anumit element chimic, se apasă pe un buton care scoate în evidență atât elementul respectiv cât și grupa din care face parte. O metodă simplă, dar care dă posibilitate elevilor de a urmări mai ușor explicațiile teoretice în timp ce execută experiențele de laborator. Asemenea preocupări pentru modernizarea predării cunoștințelor teoretice n-au rămas fără ecou: la Liceul nr. 3, există același model de construcție al tabelului lui Mendeleev, și un laborator universal inspirat fără rezerve — din experiența profesorilor de la Liceul „Gheorghe Șincai“. În plus la Liceul nr. 3, s-a conceput în întregime un laborator lingvistic de fapt unicul laborator de acest fel din județ. Ce poate oferi el elevilor? În primul rînd, o mai mare siguranță a exprimării, evitîndu-se astfel eventualele pronunțări incorecte; apoi, fiind singur în cabină, chiar dacă greșete, este corectat imediat, profesorul adresîndu-i-se numai lui de la pupitru de comandă. Profesorul de limba engleză, Marian Bocu, cel de la care a pornit ideea de concepție a laboratorului în urmă cu 3 ani, îmi mărturisează că, de fapt, n-a fost nevoie de prea multe materiale și aparate speciale. „Important era ca, împreună cu ceilalți profesori de limbi străine, la care s-a alcătuit directorul școlii, un bun organizator — continuă dînsul — să pornim la materializarea ideii. Astfel, că, numai cu 3 magnetofoane, un pic-up, câști de audiere, microfoane și, bineînțeles, câteva materiale necesare instalațiilor respective, am reușit, ca, după cî-

teva luni de muncă să realizăm tot ceea ce vedeți aici“. Și, într-adevăr, am avut ce vedea; cabine care asigură condiții bune de audiere, automatizarea procesului de predare a limbilor străine.

Un alt aspect al acțiunii de autodotare pe cît de original pe atît de interesant l-am întîlnit însă la Centrul școlar pentru personal tehnic în construcții din Baia Mare. Pornind de la ideea simplă și ușor de realizat, datorită specificului acestei școli, a construirii unui complex de laboratoare și atelier, cadrele didactice și elevii s-au gândit că pot realiza acest complex cu mijloace proprii. În acest sens, s-a trecut imediat la materializarea proiectului în domeniul al elevului Anton Leili, de la Școala postliceală de construcții. Astfel, după aproape un an de muncă al elevilor de aici — de menționat că execuția lucrării a constituit și un examen dat de elevii de la clasele de zidari, mozaicari, dulgheri etc. — întregul complex era gata. Mai rămînea însă înzestrarea laboratoarelor și a atelierelor școlare. Cadrele didactice și maistrilor-instruciori de practică au recuperat și recondiționat materiale și unelte casate din unele întreprinderi, adaptîndu-le la profilul lucrărilor practice din școală. Numai de la întreprinderea județeană de construcții s-au achiziționat pentru atelierul de încercare a materialelor de construcții o moară cu ciocane, un malaxor și un cuplor electric. În același timp, o parte din elevii școlii au construit machete funcționale pentru diferite tipuri de macarale, unde se pot face demonstrații la scară redusă. Problemele înzestrării cu aparatură și instalații moderne rămîine însă deschise. Pentru că, așa cum sublinia și directorul școlii, Constantin Filip, dacă profesorii și elevii au realizat tot ceea ce am văzut numai datorită pasiunii și priceperii lor, mai este nevoie și de un sprijin substanțial din partea organelor locale pentru achiziționarea unor mașini și instalații automate și semiautomate utile atît pentru desfășurarea lucrărilor practice, cît mai ales pentru ca elevii să cunoască încă de pe acum cerințele moderne ale profesiei lor.

MIRCEA CRISTEA

Iovan Cirlac, directorul BITEF și caricaturistul Copi, autorul piesei „EVA PERON“, prezentată în cadrul Festivalului

Aspect de la una dintre repetițiile cu piesa „Comoara din insula piraților“, a cărei premieră a avut loc, de curînd, la Teatrul de copii și tineret „Ion Creangă“

Foto: C. CIOBOATA

BITEF SEMINAR PROFESIONAL DE TEATRU

Apreciez, cu o seară după spectacolul lui Krejča, „simțul echilibrului“ în desfășurarea repertoriului; purtînd încă de noi puternice impresii din lumea cehoviană, asistăm, în seara următoare la piesa teatrului „Karghe Namayech“ din Teheran care are un titlu înscris pe oțel pe cinci coloane și care ar fi trebuit, cred, să-mi fi fost un avertisment. Dar festivalul e festiv, nu-ți permiți să ai instinct de apărare, te duci chiar la spectacolele cele mai anoste, în care încerci să dai o probă de răbdare în cel mai autentic stil... oriental. Piesa lui Abbas Naalbandian se numește „O cercetare nouă, profundă și importantă asupra fosilelor din cea de-a 25-a eră geologică“. Nu, nu n-am să povestesc subiectul, n-am să fac aprecieri asupra punerii în scenă, n-am avut nici măcar avântul să pot asculta la câști textual. În asemenea cazuri se întim-

plă ca spectatorul, mai ales cel plin de bune intenții, să caute, să sondaie universul care i se prezintă pe scenă pentru noutatea lui, pentru ceea ce i-ar putea spune mișcarea actorilor, decorurile, ideile transparente în toate detaliile exterioare. Un fel de „Gilgames“ modern în care se vorbește, se explică, se amestecă nume și expresii contemporane cu mitologia etc. etc.

Spectatorii au plecat, unul cite unul, pe parcursul spectacolului. Nu mi s-a părut un semn de impoltețe.

Bitef-ul nu este numai un festival de teatru despre care Jean Darcante, președintele I.T.I., spune că este unul dintre cele mai bune din lume, ci și o sesiune de lucru, de destăinuirii profesionale ale creatorilor, regizorilor și actorilor din cîteva continente. Așa zisele seîdine după spectacol

Imi vorbește apoi despre Eva Peron. Scriind piesa, a folosit, pentru a-și clarifica mișcarea personajelor, un fel de decupaj de caricaturi. Poate de aceea spectacolul tinde spre grotesc. Traeseți-ul eroinei principale nu este deloc o „găselniță“ regizorală Eva Peron n-a fost, sau mai bine zis n-a rămas în amintirea contemporanilor ca un om obișnuit, dimensiunile atîse de ea în legendă nu puteau fi reprezentate pe scenă decît de un bărbat, și nu de unul oarecare, ci de acest mare și talentat Facundo Bo.

Vorbind despre tineri. Copii mărturisesc că va îmbrățișa abia atunci cînd va ajunge să scrie piese despre care spectatorul nu-și va pune nici o singură întrebare, nu va avea nici o curiozitate. Pînă atunci, îi ca nemulțumit pe toți cu non-conformismul său, cu interpretările acestora ale lumii, ciudate, bizare, căci, spune el „nu trăim deloc într-o lume obișnuită, pașnică, echilibrată. Teatrul trebuie să învețe asta“.

sint, de fapt, un fel de seminarii, un util schimb de experiențe între participanți. Puțin amînt și nedumerit după piesa „Eva Peron“ a lui Copi, publicul l-a asaltat pe autor cu întrebările. Sînd cu picioarele sub el, slab, ascetic de slab, cu ochii timizi privind de sub pletele lungi, Copi avea explicații unei nori nosilabile, altelei scadate, întrerupte de zîmbetul lui aproape inezicabil. Este un foarte tînd autor și Arias, regizorul său, la fel de tînd. Într-o discuție particulară, Copi îmi spune că nici nu concepe ca teatrul să fie făcut de altcineva decît de oameni tineri, sau, propune el „virșnicii să-și organizeze un alt festival“. Experimentele de fel tineri, chiar dacă ele n-au totdeauna ecou în public, trebuie făcute. Tinerii înțeleg mai ușor, sesizează mai repede și crede că s-au săturat de conformismul teatrului clasic.

Sînteiți un anti-clasicist? — Nicidicum. Un non-conformist.

Imi vorbește apoi despre Eva Peron. Scriind piesa, a folosit, pentru a-și clarifica mișcarea personajelor, un fel de decupaj de caricaturi. Poate de aceea spectacolul tinde spre grotesc. Traeseți-ul eroinei principale nu este deloc o „găselniță“ regizorală Eva Peron n-a fost, sau mai bine zis n-a rămas în amintirea contemporanilor ca un om obișnuit, dimensiunile atîse de ea în legendă nu puteau fi reprezentate pe scenă decît de un bărbat, și nu de unul oarecare, ci de acest mare și talentat Facundo Bo.

ea vreo jalinică și la fel de trivială comparație. Doar e profesoara lor! Doar semna acolo în numele grupului... transcrindă marea ei dorință devenită unic fel: Pila albă era răbdătoare. Tim-

CRONICA TEATRALĂ „COMOARA DIN INSULA PIRAȚILOR“

TEATRUL
DE COPII
ȘI TINERET
„ION CREANGĂ“
A DESCHIS
STAGIUNEA

Cert, interesul pentru poveștile cu pirați n-a fost dizolvat de epoca modernă. Cert, „Comoara de pe insulă“ a lui R. L. Stevenson are, după două veacuri, o puzderie de cititori. Cert, teatrul „Ion Creangă“ nu se poate plînge de audiență la publicul său. Fiindcă numai astfel se explică prezența celor 3000 de copii, veniți duminică — dimineața în Sala Palatului să vadă „Comoara din insula piraților“. Cîrujul acestui teatru de a deschide actuala stagiune cu înția premieră a acestei toamne într-un cadru atît de spațios s-ar putea chema temeritate dacă nu s-ar fi bazat pe cîteva certitudini. Deci, o carte de mare succes, peripeții care înflăcărează fantezia, muzică și dans — toate desfășurate într-un cadru exotic, așa cum s-a anunțat din vreme. Toate decii bune și frumoase, dacă dramatizarea și punerea în scenă sînt în stare să țină spectatorul cu răsufletea tăiată așa cum a făcut cartea. Marius Oniceanu, și-a preluat prima sarcină străduindu-se să păstreze elementele esențiale ale romanului, iar regizorul N. Al. Toscani s-a i dea farmecul mult așteptat al ven-

turii. Rezultatul strădaniei incontestabile a fost însă, înția de toate, un spectacol lung, — 3 ore! — prea lung pentru publicul său. Deși vizibil copleșit de durata piesei acest public generos a aplaudat la scenă deschisă cu o mare intuiție artistică toate, dar absolut toate, momentele reușite: fiecare replică rostită cu convingere, fiecare scenă veridică, fiecare mișcare dinamică. Inserțiunile operetei — nu prea multe — dar de care se temeau realizatorii: au fost, dimpotrivă, extrem de bine primite, fiindcă au înviorat atmosfera și au mai tînit cursul prea domol al spectacolului. Și cred că reacțiile unui public atît de proaspăt cum sînt copiii nu pot fi trecute cu vederea, ca de altfel, însă și specificul lui actual. Copiii bucureșteni vîd filme, se uită la televizor, citeș și știu o multime de lucruri, au o altă dinamică a asimilării culturii, sau chiar a participării, decît altădată. Or, dacă pui în scenă, azi în era cosmonauticii un spectacol cu pirați cîntători de comori prin aur de grație 17... el trebuie conceput în așa fel încît să reziste acestei dinamici a psi-

hologiei moderne. Nimeni nu spune că pirații trebuiau să a-lerge tot timpul în scenă cu cutitul în dinți și să tragă cu trei pistoale dintr-o dată, dar eroii cărții lui Stevenson mai ales cei „răi“ — se aflau într-o eferveșcentă acțiune. Spectacolul nostru înfățișează însă cîteva pirați molii, ce-i drept cîntoși și, mai ales, atît de cumplit palavragii, încît pînă la urmă lăsa impresia că „vorba lungă — sîrăcia omului“ i-a făcut să piardă partida și, fi-reste, comoara. Singurii pirați convingători, cel puțin ca ton, au fost Billy Bones (N. Spudercă), și Silver (excelent interpretat de Victor Radovici). În rest prin nimic personificat, decît prin detaliile de costum sau machiaj — basma ori scufă, cercei ori centură lată, cicatrice sau mustați. Costumele au pus într-adevăr o agreabilă pată de culoare pe monogramă decorului (ambele aparținînd Elenei Simirad-Munteanu) decor care sugerează ilustrațiile la un vechi roman englezesc, dar care rămîine mult prea monoton. Tot costumele sînt cele care ne-au ajutat să-i recunoaștem și pe cei „onești, buni și viteji“, altfel total uniformizați prin dramatizarea: doctorul Livesev (Gh. Vrînceanu), Trelevend (H. Benea) și, singurul vîdînd o oarecare personalitate, căpitan Smollett (Gh. Anghelulă).

Un spectator tînd sau foarte tînd vine așadar la o piesă care anunță aventuri, pentru a participa la o acțiune vie, îndrăcit de vie ca ritm. Și dacă la o istorie veche n-are, să zicem, pretențiile unui western, e îndreptățit cel puțin ca povestea cu pirați și comori căutate în insule misterioase să se desfășoare într-un anumite cadru, să aibă, adică, ceea ce se cheamă atmosferă. În cartea lui Stevenson lucrurile sînt descrise de parcă autorul le-ar fi văzut piatră cu piatră, întîmplările au învelșul lor nemaioponit, zilele sau nopțile au culorile lor aume, fiindcă o asemenea aventură nu se poate petrece oriunde și oricum. Teatrul „Ion Creangă“, nevrînd probabil să replete decururile de la „Toate pinzele*us“ s-a ferit de corăbii și exotism intenționînd de data aceasta doar să le sugereze. Nu știu cît a reușit, fiindcă — iar ne referim la reacțiile publicului — un pionier care ieșea de la spectacol îl denumea hazliu „Comoara din Sala Palatului“...

Și, mai ales, cartea lui Stevenson avea un băiat, Jim Hawkins rămas celebru printre băieții celebri ai literaturii de tîneret, ca Tom Sawyer sau Huck Finn: inteligent și viteaz, drept și, deși foarte tînd, activ, întreprinzător, abil. Stevensen l-a făcut așa, adică nu doar povestitor, ci chiar erou principal, fiindcă el a scris cartea pentru fiul său, în vîrstă de 12 ani. Deci, fiindcă orice băiat vrea să fie așa, Jim reprezentînd aproape un model — de unde și succesul cărții la toți cei de vîrstă lui. În spectacolul bucureștean, Jim este la început un fel de comper, adesea doar martor al acțiunii, autor însă al unor glume cam simple și desuete, unei tocmai pe seama carujului său, în roman de nimeni contestat. Simpatia și chiar admirația cu care îl investesc ceilalte personaje ale piesei apar din această pricină cu totul nejustificate. Grigore Goța știe probabil neîncetarea dramaturgului în virtuțile personajului său și joacă neconvins, amorf, deloc ajutat în fapt de cei doi „copii“, prezente complet superflue în globalitatea spectacolului.

...Asadar, 3000 de copii au venit duminică de dimineața în Sala Palatului fiindcă iubesc într-adevăr teatrul, fiindcă sînt spectatori credincioși ai Teatrului „Ion Creangă“. Dar teatrul lor are, tocmai din această pricină, răspunderi mari. Fiește, în primul rînd educative, potrivit principiilor etice ale societății noastre. Și în al doilea rînd, fiindcă lor, copioilor, nu le place numai să se joace frumos de-a teatrul; ei sînt înclotați cu viitorii spectatori maturi și pentru ca să iubească și mai tîndu teatrul trebuie hîtuți în serios de pe acum. Ritmul tînd, glumele și palambururile vechi, procedee de comunicare preluate de la Teatrul de păpuși și, în special jocul vetust, prăfuit, nu pot pregăti un spectator modern, în stare să treacă repede, pragul altor teatre. „Comoara din insula piraților“ s-a ferit oarecum de aceste vechi abitudini dar reușita nu e încă completă și nici definitivă. Deu-camdată prin dramatizarea unei cărți iubite de copii și adolescenți a izbit în ochi o dată să atragă atenția și speranța publicului său; și poate că un plus de efort pentru dinamizarea spectacolului ar izbînti să îndreptătească așteptările și succesul prezumtiv.

GALINA ENIȘTEANU

ION MURGEANU

„TRADIȚIE“ ȘI „INOVAȚIE“

(Urmare din pag. 1)

Stancu. Ceva din pasiunea analitică de bună exemplificare în același Camil Petrescu sau în Hortensia Papadimitroiu se regăsește în debutul, atît de reprezentativ (în 1965), al lui Nicolae Brăban cu romanul *Francisca*, jurnal al unei existențe individuale, dar și al celei obiective, din mediul industrial al zilelor noastre, *Animale bolnave* consacînd, apoi, o formulă românească de sinteză în proză, cel al lui Ștefan Bănulescu, prin volumul de povestiri *Iarna bărbajilor* (1965), reactualizează experiența epică sadoveniană, autorul plasînd, însă, în atmosfera mitică fioul neliniștit al angoselor existențiale, cu reverberații în actualitatea noastră.

În lirică, o întreagă generație de poeți a evoluat sub semnul acelei experiențe, ce pare a la un moment dat de perspectivă unică, a lui Nicolae Labiș. Dar prin cele 11 *Elegii* ale sale, Nichita Stănescu a dat o operă de maturitate în care regăsim predilecția sa pentru meditația pe marginea devenirii conștiinței umane. Poet al dialecticii sentimentului și al gândirii, el duce mai departe, prin *Oul și sfera*, prin *Laus Ptolomei*, cu o unică — la rîndu-i — virtuozitate imagistică, una cînd direcțiile primordiale ale liricii contemporane. După cum, la modul multipol variat, vibrația marilor creatori moderni, Argehezi, Blogo, Barbu și nu numai a acestora s-a transmis și se transmite ca o constantă în creația tinerilor poeți contemporani.

Departate de a constitui doar o problemă de stil, raportul dialectic între tradiție și inovație exprimă și este exprimat de fenomenul artistic pe ansamblul evoluției lui dialectice. Altfel spus, a vorbi astăzi de vîrstele literaturii române, înseamnă nu numai o amplă dezbateri estetică, ci a te situa în actualitatea cea mai pregnantă a creației ei.

Tremurat e scrisul fiecărui aici. Răsfoiesc la întimplare pagini care n-au dorit, desigur, niciodată gloria tiparului. Literă mărunț și pe-alocuri clară, transcriind emoții. Nu m-am întrebant necesară cartea de impresii e unui muzeu. Generațiile trec și consemnează. Se în-

bină unu gînd frumos, ea în versurile unui hincunoscut poet contemporan: „Eminescu n-a existat!“ A crescut pădure, s-a tăiat pădure, s-a ivit pădure nouă pe spinarea unui deal unde licărește în continuare, „Lacul codrilor, albastru“. E un plai frumos și-i o baladă. Permanența geniului ar fi tăcerea, aerul are culoare și parfum în natala lui vilcoasă. Nimeni nu întrebă, nimeni nu-ți răspunde. În ultimii ani „traseul“ însă este foarte populat. Oricare excursie din nord trece și prin Ipotești. Uneori mi-am zis, c-aici ar trebui să se facă drumetie și-am găsit notat

în cartea de impresii de la Ipotești că poeții trebuie să vină la cel mai mare poet descult! Nu numai poeții. În muzeu, explică astăzi b muzicien care, emoționant, și-a consacrat vacanța na-

numai sie însăși a notat, spre răzburare, următoarele: „Cu încredința cititorului (și) îmi permit să închin cîteva versuri în memoria marelui poet român prin care îmi exprim marea mea do-

ea vreo jalinică și la fel de trivială comparație. Doar e profesoara lor! Doar semna acolo în numele grupului... transcrindă marea ei dorință devenită unic fel: Pila albă era răbdătoare. Tim-

CARTEA DE IMPRESII DE LA IPOTEȘTI

relui poet. Zilnic trec pe-a-colo zeci, sute de tineri. Unii la ieșire își transcriu gîndurile în versuri. Un elev, din Vatra Dornei mi se pare, a lăsat pe fila cărții de impresii un desen naiv. O profesoară însă, care însoțea un grup (de asemeni de elevi!) după ce s-a răfuit la ghid din variate cauze deslușite

rință devenită un fel unic în viață: „Din inteligența sa / O scintile de-ay avea / Cred că așa realizea / „Fericirea n-a viața mea“. Și conchise: „Știm și noi ce este Eminescu!“ Profesoara, spre stîință, mai adăugă că predă literatura! Timorăii, elevii grupului vor fi îndrăzniți să facă între umbra geniului și

pul însă e nerăbdător. Imi pare chiar că intelectualitatea tineretului ar putea să fie foarte bine măsurată prin gradul de înțelegere a marilor noștri poeți și-n primul rînd a lui Eminescu. Ipotești sînt un prilej, și-acolo se poate face mai mult. Odată, știu că vizitarea muzeului era însoțită cu subli-

ADUNĂRILE ȘI CONFERINȚELE DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

(Urmare din pag. 1)

Este de a sine înțeles, problematica dezbaterilor din adunările și conferințele de alegere este dată de însăși problematica activității de zi cu zi a fiecărei organizații, de obiectivele și sarcinile care concentrează atenția și preocupările membrilor colectiv în parte. În organizațiile U.T.C. din întreprinderile industriale, din transporturi și construcții, adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri vor trebui, cum s-a subliniat și în recenta plenară a C.C. al U.T.C., să-și axeze dezbaterile asupra activității desfășurate pentru antrenarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de producție ale unităților respective, pentru formarea și dezvoltarea în fieri a trăsăturilor caracteristice clasei muncitoare, a atitudinii înaintate față de muncă, a abnegației la îndeplinirea exemplară a obligațiilor profesionale.

Un loc dintre cele mai importante în desfășurarea acestor adunări și conferințe în dările de seamă ce vor fi prezentate trebuie să-și ocupe analiza profundă, temeinică a modului în care organizațiile U.T.C. acționează pentru mobilizarea tineretului la ridicarea nivelului calitativ al tuturor produselor și lucrărilor, la creșterea productivității muncii și reducerea cheltuielilor de producție, la sporirea întregii activități economice. Strâng legă de aceasta, o dezbateră temeinică în spirit critic și aut critic, vor prileji preocupările organelor și organizațiilor U.T.C. privind antrenarea tineretului la acțiunile de îmbunătățire și perfecționare a pregătirii profesionale, la promovarea profesurii tehnice, modul în care fiecare tinăr se străduiește să utilizeze, la locul său de muncă, cu maximum de randament, timpul afectat producției, mașinile și utilajele cu care lucrează.

În adunările de dări de seamă și alegeri ale organizațiilor din unitățile agricole socialiste dezbaterile vor aborda cu precădere problemele privind activitatea desfășurată pentru a asigura participarea permanentă a muncii a tuturor tinerilor, pentru cultivarea în rândul lor a grăbii și respectului față de avuții obște, a responsabilității față de bunul mers al unităților respective. Pe baza acestei analize este necesar ca, în fiecare organizație U.T.C. din C.A.P., I.A.S., I.M.A. să se pună în evidență formele și metodele cele mai adecvate ce vor trebui folosite și generalizate pentru a asigura participarea tinerilor cooperanți și mecanicilor, a tuturor tinerilor de la saie, la îndeplinirea vastului program inițiat de partid pentru dezvoltarea agriculturii, accentul principal trebuind să revină acțiunilor pentru să asigurăm prezența activă a tineretului în viața economică și social-politică a unităților agricole, participarea lor la efectuarea lucrărilor în perioadele și în sectoarele în care se simte cel mai mult nevoia forței de muncă, la continua îmbunătățire a nivelului de cunoștințe agrozootehnice, la însușirea și profesarea noulor meserii aparate în agricultură, să sporască contribuția tineretului la apărarea și dezvoltarea proprietății obște.

În centrul dezbaterilor, în organizațiile U.T.C. din școli și în asociațiile studențesci trebuie să se situeze preocuparea și eficiența acțiunilor întreprinse pentru mobilizarea elevilor și studenților la o temeinică pregătire profesională, pentru creșterea responsabilității acestora față de principala lor îndatorire — învățarea. Analizând modul în care organizațiile U.T.C. își îndeplinesc rolul crescând în viața școlară și universitară, este necesar ca, dările de seamă și conferințele de alegere să evidențieze modalitățile cele mai eficiente pentru întărirea activității organizațiilor de bază la nivelul claselor, a asociațiilor studențesci la nivelul anilor și grupelor, în vederea dezvoltării unei atmosfere de responsabilitate în muncă, închegarea și omogenizarea colectivului de elevi și studenți, creșterea opiniei de masă față de manifestările de superficialitate și ușurință din muncă și comportarea unor elevi și studenți.

Acordând atenție deosebită dezbaterii activității profesionale și sociale, adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri din toate organizațiile U.T.C. trebuie să analizeze modul în care este organizată și desfășurată munca de educare politico-ideologică a tinerilor. În centrul dezbaterilor adunărilor și conferințelor U.T.C. trebuie să stea volumul, conținutul și eficiența acțiunilor inițiate pentru cunoașterea de către tineri a hotărârilor de partid și de stat, a principalelor probleme actuale ale politicii interne și externe a partidului nostru, măsurile pentru îmbunătățirea activității de viitor în acest domeniu, pentru formarea fiecărui tineret în spirit revoluționar, ca militant activ pentru cauza partidului, pentru respectarea conștientă a principiilor și normelor socialiste de comportare în muncă și societate. Dezbaterile acestui domeniu de activitate în contextul în care întregul popor se pregătește să împlinească la 50-a aniversare a creării Partidului Comunist Român, va prileji fiecărei organizații să-și definească partea de contribuție la amplul program de acțiuni educative prin care U.T.C., întregul tineret cinstesc acest glorios moment din istoria partidului a poporului nostru.

Dările de seamă, dezbaterile din adunări și conferințe vor trebui să rezerve un spațiu amplu preocupărilor organizațiilor privind organizarea activităților culturale-artistice și distractive, sportive, turistice și de pregătire tineretului pentru apărarea patriei, pentru ca programele de activitate ce vor fi adoptate să cristalizeze forme și metode capabile să conducă la îndeplinirea în mai bune condiții a răspunderii nemulțumite pe care organizațiile U.T.C. le au și în aceste domenii.

Un loc important în cadrul dezbaterilor îl vor ocupa problemele privind activitatea în domeniul muncii și activitatea de organizare și activitate deosebită a vicii de organizare. Pornind de la măsurile stabilite în recenta plenară a C.C. al U.T.C. privind îmbunătățirea vieții de organizație, va trebui să se analizeze pe larg și temeinic preocuparea organelor U.T.C. pentru ca fiecare organizație să desfășoare o activitate proprie, de sine stătătoare pentru îmbinarea cerințelor generale ale muncii U.T.C. cu dorințele tinerilor, pentru întărirea și răspunderii nemulțumite față de calitatea de membru al U.T.C. Reușita acestei analize presupune ca înseși dările de seamă să trateze în spirit de înaltă exigență modul cum s-au îndeplinit măsurile trasate pe

parcursul muncii, prevederile programelor de activități, să supună deosebită atenție și dezbaterii colectivului felul în care au lucrat membrii comitetelor U.T.C., cum și-au îndeplinit mandatul încredințat de organizație. Adoptând o atitudine exigentă, critică în analiza muncii organelor de conducere ale organizațiilor U.T.C. în ansamblu și a fiecărui membru al acestora în parte, adunările și conferințele de alegere vor însemna o puternică afirmare a spiritului de responsabilitate față de calitatea de membru organizației, față de sarcinile încredințate, un prilej de cultivare a atitudinilor față de organizație, a răspunderii față de colectiv.

Prin ampla proiectie pe care sînt chemați să o facă asupra activității de viitor, adunările și conferințele de alegere sînt menite să determine îmbunătățirea în continuare a activității pe toate planurile. Este, de aceea, de cea mai mare însemnătate ca din dezbaterile și rezoluțiile pentru fiecare organizație program de activități cât mai bogate și interesante, ca acestea să vizeze toate domeniile muncii educative în rândurile tineretului, să asambleze armonios condițiile specifice fiecărei organizații U.T.C. cu sarcinile generale care se pun în fața U-nului Tineretului Comunist în această etapă, să dea expresie prin obiectivele lor, propunerile și sugestiile tinerilor, să fie capabile să determine participarea lor mai activă la îndeplinirea a tot ceea ce își propune organizația.

Trebuie însă avut permanent în vedere, ca asemenea scopuri pot fi atinse numai asigurând un climat de ridicată combativitate și exigență, numai dezbateri cu curaj și fermitate neajunsurile care se manifestă, concentrînd întregul potențial de gândire și inițiativă al colectivului în depășirea cauzelor, în formularea soluțiilor adecvate și eficiente.

Importanța deosebită a adunărilor și conferințelor din această perioadă rezidă și în aceea că ele sînt chemate să analizeze activitatea organelor de organizare și activitate deosebită a vicii de organizare, cărora le va reveni sarcina să organizeze și să coordoneze efortul colectiv de transparență în fapt a hotărârilor ce vor fi adoptate, a obiectivelor din programul de activitate. Asigurînd cadrul de manifestare nestîngheră a largului democrațism ce caracterizează viața organizației noastre, la dreptul fiecărui tineret de a alege și a fi ales în organele de conducere, adunările și conferințele de dări de seamă și alegeri vor trebui să promoveze în comitetele și birourile U.T.C., în toate organele ce vor fi alese, pe cei mai capabili și mai meritori tineri, caracterizați prin muncă și hotărîre în activitatea de organizare, oameni harnici care au o comportare corectă în muncă și viața personală, care se bucură de autoritate și prestigiu în rândurile tinerilor, a colectivelor în care trăiesc și muncesc. Este, în acest sens, necesar ca propunerile și discuțiile pe marginea acestora să pornescă de la o bună cunoaștere a fiecărui tinăr, a calităților dovedite în muncă de zi cu zi, ca fiecare tinăr să participe în muncă și hotărîre în activitatea de organizare și activitate deosebită a vicii de organizare, oameni harnici care au o comportare corectă în muncă și viața personală, care se bucură de autoritate și prestigiu în rândurile tinerilor, a colectivelor în care trăiesc și muncesc. Este, în acest sens, necesar ca propunerile și discuțiile pe marginea acestora să pornescă de la o bună cunoaștere a fiecărui tinăr, a calităților dovedite în muncă de zi cu zi, ca fiecare tinăr să participe în muncă și hotărîre în activitatea de organizare și activitate deosebită a vicii de organizare, oameni harnici care au o comportare corectă în muncă și viața personală, care se bucură de autoritate și prestigiu în rândurile tinerilor, a colectivelor în care trăiesc și muncesc.

Referindu-ne însă la datorica ce revine tuturor organelor U.T.C. în concretizarea acestor eforturi, trebuie să relevăm că, așa cum s-a precizat și în intrinsecul desfășurate recent la comitetele județene U.T.C. preză-tirea temeinică a adunărilor și conferințelor de dare de seamă și alegeri semnifică mult mai mult decît rezolvarea chestiunilor organizatorice, fiind de planificare, de întocmire a documentelor ce vor fi supuse dezbaterii și de convocarea tinerilor după-amiază, la primirea Drago Kunt, șeful Secției Relații Externe a Prezidiului U.C.I., care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de prietenie în țara noastră.

AGENDA TELEGRAMĂ

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a trimis tovarășului WALTER ULBRICHT, Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, următoarea telegramă:

În numele C.C. al P.C.R. vă transmit profunde condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a tovarășului Paul Frohlich, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, prim-secretar al Comitetului regional Leipzig al P.S.U.G.

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți la amiază pe ambasadorul Turciei la București, Kâmuran Gürün.

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit ieri după-amiază pe tovarășul Drago Kunt, șeful Secției Relații Externe a Prezidiului U.C.I., care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de prietenie în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească, a participat Vasile Vlădeș, șeful Secției Relații Externe a C.C. al P.C.R.

A fost prezent Ion Njegovan, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București.

Funerariile tovarășului NICOLAE GOLDBERGER

Marti au avut loc funerariile tovarășului Nicolae Goldberger, membru al C.C. al P.C.R., director adjunct-prim al Institutului de Studii Istorice de lângă C.C. al P.C.R., vechi militant al mișcării comuniste și muncitoresc din țara noastră, luptător devotat pentru cauza socialismului.

În cursul dimineții, în holul Muzeului de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, unde a fost depus sicriul cu corpul defunctului s-au perindat numeroși activiști de partid, vechi militanți ai mișcării muncitorești, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, aducînd un ultim omagiu celui dispărut. La catafale au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Comitetului municipal București al P.C.R., Academiei de Științe Sociale și Politice, Institutului de Studii Istorice de lângă C.C. al P.C.R., din partea altor instituții centrale, organizații de partid și obște.

Membrii ai C.C. al P.C.R., vechi militanți ai mișcării comuniste, activiști de partid, prieteni și tovarăși de muncă ai defunctului, au făcut de gardă la catafalca.

Din ultima gardă au făcut parte tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Vasile Vlădeș, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Miron Constantinescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., rectorul Institutului de Studii Istorice, care au evocat pe larg activitatea de militant revoluționar a defunctului dedicată în întregime luptei pentru victoria socialismului în țara noastră.

Vorbitorii au relevat momentele din viața și activitatea lui Nicolae Goldberger atît în anii de luptă eroică a Partidului nostru Comunist împotriva exploatării capitaliste, pentru pace, piine și libertate, pentru apărarea ființei naționale a poporului român, cît și participarea sa activă la opera de faurire a ordinii socialist în patria noastră.

În acordurile internaționale a avut loc apoi incinerarea corpului neînsușit al lui Nicolae Goldberger.

SPORT • SPORT • SPORT

VOLEI

Campionatul Mondial

HASKOVO (prin telefon de la trimisul nostru special). În grupa de la Haskovo în cea de a treia zi din trei partide nu s-a consemnat decît un singur rezultat categoric: Japonia-Venezuela: 3-0 (2, 3, 1) după trei sferturi de ore de joc, și fiindcă aceasta a fost partida cea mai simplă — în care niponii au utilizat efectiv numai rezervele, conduse de un singur jucător de 21 de ani, născut în Japonia. Primul set a reflectat de fapt mai puțin raportul de forțe: 7-3 și 12-3 în momentul dat datorită unui joc ortodox fără complicații inutile. Setul următor, pierdut la 12, a fost de o durată și de o urză neobișnuită. Pe tabla de meci de patru ori egalitate! 1A 8-8 Drăgan a oferit tinerului un rețeauă cu care le-a cîștigat definitiv simpatia a pe același halon lucat, pe care plonjoane în extremis! Dar adversarii noștri, uzind de loviturii scurte de atac executate

BĂIEȚII, VICTORIOȘI — FETELE, ÎNVINSE !

Programul de azi: băieții joacă împotriva Olandei — la Haskovo, iar fetele cu Polonia — la Burgas.

Alte rezultate: MASULIN: Belgia-Italia 3-1; Bulgaria-Iran 3-0; Iugoslavia-Israel 3-0; Cehoslovacia-Finlanda 3-0; Ungaria-India 3-1; Mongolia-Tunisia 3-2; FEMININ: Mexic-Olanda 3-0; R.D.G.-Mongolia 3-1; Bulgaria-Cuba 3-0.

VIOREL RABA

FOTBAL

Azi, vă prezentăm REPREZENTATIVA DE TINERET

— Interlocutor: GHEORGHE OLA —

După cum se știe, în această toamnă juventii mei vor lua startul în „Cupa Europei”. Primul adversar — Finlanda, la 10 octombrie, în deplasare. Avem perfectate și două meciuri amicale, tot în deplasare, cu reprezentative similare ale Poloniei și R. D. Germaniei.

— Atî definitivat cuiva totul? — Decoanță de se găsește în viziunea mea aproape 40 de jucători din diviziile B și C. La tineret, spre deosebire de juniori, aria de selecție este mult mai mare, jucătorii activînd în echipe de performanță.

— Dacă vrei, totuși, lotul restrîns — care lotuși a fost reunit în București în vederea „amicului” de azi de pe stadionul Republicii cu formația bogată în vîrstă a Viteazilor? Moldovan și Filip (Politehnica Timișoara) — portari; Niculescu, Crețu, Stoicescu, Codrea, Olteanu — mijlocii; Răuți, Clușeș și Crîngasu — fundași; Beldeneu, Octavian Ionescu și Ștefănescu — mijlocii; Radu Ionescu, Dușu Georghiu, Bălan, Măruș, Boș și Petreanu — înalții. Lipsesc motivat Jorđănescu și Broșevschi (academici) și Iurcuș, Anca și Iordache (aliști în sesiune de examene).

D. V.

Campionatele naționale

De cîteva zile se desfășoară pe velodromul Dinamo probele din cadrul campionatelor naționale pe 1970, care ca și în ultimii ani — au loc în fața unor tribune dezoanant în care rezulta în regim de viteză maximă constituie factorul determinant. Dinamovistul ST. LEIBNER a cucerit titlul de campion realizînd în ultimele curse un rezultat foarte interesant. Finala s-a disputat „în familie”. FLORIAN NEGULESCU (Steaua) și PETRE ION GAVRILĂ (Steaua) și PETRE DOLOFAN (Steaua). Proba cu adiționale de puncte pentru campionatul juniorilor nîci a fost cîștigată de GHEORGHE TUDOR (Steaua), urmat de N. VOICAN

(Sc. Sp. 3), și MARIAN ROȘU (Dinamo). În cadrul campionatelor naționale pe 1970, care ca și în ultimii ani — au loc în fața unor tribune dezoanant în care rezulta în regim de viteză maximă constituie factorul determinant. Dinamovistul ST. LEIBNER a cucerit titlul de campion realizînd în ultimele curse un rezultat foarte interesant. Finala s-a disputat „în familie”. FLORIAN NEGULESCU (Steaua) și PETRE ION GAVRILĂ (Steaua) și PETRE DOLOFAN (Steaua). Proba cu adiționale de puncte pentru campionatul juniorilor nîci a fost cîștigată de GHEORGHE TUDOR (Steaua), urmat de N. VOICAN

— În campionatul de viteză pentru juniori mari, după o serie de dispute destul de interesante și nu lipsite de unele surprize, „mînușcului” sprinter PETRE CIRENEANU (Steaua) a cucerit titlul, urmat de dinamovistul ANTON NEAGU (un element promitator). ION GAVRILĂ (Steaua) și PETRE DOLOFAN (Steaua). Proba cu adiționale de puncte pentru campionatul juniorilor nîci a fost cîștigată de GHEORGHE TUDOR (Steaua), urmat de N. VOICAN

— Un gest pe care-l relevăm. Astăzi cu începere de la ora 18, campionatul de urmărire individuală seniori.

EMIL IENCEC

„Cupa Chimia” la Judo

Gloria (Presă și Edituri) din București urmată de Chimia și Olimpia București. Cel mai tehnic judoka a fost: Florescu Viorel, Velcu Vasile, Nicolae Vasile, Lorenz Mihail, Petre Vasile, toți componenții echipei Gloria, condusă de antrenorul Ilie Gheorghe. Cel mai combativ a fost considerat Gancu Ion de la Chimia Turnu-Măgurele.

G. I.

ROCADA CONSTRUCTORULUI

(Urmare din pag. 1)

Orice întreprindere în exploatarea lor ne-ar pune în situația neașteptată de a nu reuși să onorăm obligațiile ce ne revin.

Se vede așadar, prea bine: beneficiarul nu este deloc încinat de aceste mici jonglerii ale constructorului. Și nici n-ar putea fi. Instalarea de neutralizare trebuia atacată în trimestrul III 1969, în fapt, însă, prima cuvă de pămînt a fost escavată de-abia în martie 1970. Demarajul lucrărilor de extindere a turnătoriei de magneti, a fost, de asemenea, amînat cîteva luni.

— Temele sînt fîră rost — replică tot, Marius Sovărel, din cadrul Truștii 1 construcții București. Ce a fost, a fost. După ce vom termina obiectivele — ce au termen de punere în funcțiune pînă la 31 septembrie, ne vom regnura forțele, vom mai opera probabil și alte angajări — ducem lipsă de muncitori necalificați și fierari betonisti — așa încît, pînă la urmă, nimeni nu va putea să ne reproșeze ceva.

Constructorul privește, deci, calm lucrurile. Oare într-adevăr îngrîșnarea beneficiarului sîi fie neîntemeiată? Și oricum — ni se spune — nici obiectivele de la „Electromagnetica” nu au fost părăsite cu totul. Se lucrează, chiar dacă pe șantier se află un efectiv mai restrîns de oameni. Într-adevăr se lucrează... Cum a-nume, asta e o altă problemă.

Ne găsim, împreună cu tov. inginer Corneliu Bogătan, șeful serviciului investiții, pe locul unde peste trei luni va fi recepționată — dacă va fi — instalația de neutralizare a apelor reziduale. Rezemat pe o bandă transportoare — de altfel oprîtă — tânărul Tudor Balcan sîi taifas cu Macarie Marin.

— Cîrăm panouri — se grăbesc să ne spună, explicabilă, dintr-o gresală, explicabilă, vîntul sîi fosească timpul trecut al verbului. Același tinăr, o oră

vechi constructorul transferă forța de muncă la obiectivele de punere în funcțiune apropiate. Ar fi de așteptat, avînd în vedere numărul mai mic de oameni rîmas pe celelalte, că acestia să caute prin efortul lor să păstreze un ritm de lucru cît mai intens. Dar supravegherea din partea șefilor de echipă lasă de dorit. Cît despre organizația U.T.C. răspunsul a doi tineri Nicolae Soare și Gheorghe Tîc, ar fi o imprudență să o facă și pe a treia. Știți, trei absențe într-o lună pot atrage desfacerea contractului de muncă. Nu prea știe cum să procedeze își spune probabil, în sinea lui, tinărul zidar Radu Păun care își are locul de muncă la magazia de inflamabile. Poți să te amuzi și fără să lipsești de la serviciu. Cum? În mai multe feluri. Eu acum, de exemplu, tocmai vorbeam cu o fată. Dacă întrebă cîteva, cumva, ceva îi răspund că am plecat după mortar. Da, îi convine — i-ar răspunde Nicolae Soare. Frațele tău e doar șef de echipă...

Se lucrează într-adevăr... La turnătorie de magneti, mai puțin. Și ce ordine exemplară, și ce curățenie desăvîrșită! Panouri aruncate clăie peste grămadă, o roabă cu roate în sus, doi gașosi despercheiați, hîrți, cutii de conserve goale, tot ce vrei și ce nu vrei. Se aud și niște zgomote. La intervale destul de rare. De unde? De la etajul I. Doi băieți Gheorghe Tîc și Tutuș Petro cocotăți într-un loc în care nu-i poți pune lesne zări, „se fac că lucrează”.

— Ce plan zilnic aveți? — Intrebare și nedumerire. Cum adică plan? El decorează și cum asta blata. Cît? O să se vadă la urmă. Timp este berechet.

Beneficiarul este îngrîșnat. Are și de ce. Aspectul asupra cărîna ne-am oprit atenția — folosirea timpului de lucru — este semnificativ. Deci, pentru a-și accuza o seamă de deficiențe mai

Beneficiarul este îngrîșnat. Are și de ce. Aspectul asupra cărîna ne-am oprit atenția — folosirea timpului de lucru — este semnificativ. Deci, pentru a-și accuza o seamă de deficiențe mai

S-a nedeschis
ÎN COMPLEXUL EXPOZITIONAL
PIAȚA ȘCINTEII

ÎN STIL TRADIȚIONAL ROMÂNESC ORGANIZAT DE COOPERAȚIA DE CONSUM

GASIȚI ÎN PERMANENȚĂ

Sărmăluțe munteneste cu mămăliguță, mitite special, frigărui asortate, cîrnăciori olteneste, cașcaval sufle, garnituri și salate de sezon.

Vinul casei, soiuri renumite de vinuri românești, Orchestră și ring de dans.

ANUNȚ

Între 27-30 septembrie a.c., se va ține la școlile de cooperare o nouă sesiune a concursului de admitere în anul I la meseriile croitor confecții pentru bărbați, cîzmar-tălpatur, coșcior, zidar, zugrav, tapiter-pălpumar-saltalar, împletitor materiale de origine vegetală și fire din material plastic, ceramic-sobar și cașciorar.

Se primesc băieți, absolvenți ai școlilor generale de 8 ani din mediul rural, în vîrstă de 18 ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1970.

La meseriile împletitor materiale de origine vegetală și fire din material plastic, se primesc și fete.

Doritorii se vor adresa pentru informații și înscriere la Uniunea județeană a cooperativelor de consum, în cadrul căreia domiciliază.

ANUNȚ

Uzina de anvelope „Danubiana” cu sediul în București, șoseaua Oltenei nr. 181, sector V (autobuz linia 44), recrutează tineri (băieți) absolvenți a 8 clase elementare, în vîrstă de 15-18 ani, pentru calificare prin ucenicie la locul de muncă (durată 3 ani), la meseria „Operator la fabricarea anvelopelor și cameralor de aer”.

Înscrierile se fac la sediul uzinei pînă la data de 29 septembrie 1970.

Se primesc candidații din toate județele.

În timpul școlarizării se acordă indemnizație lunară și abonaamentul tinerilor care au posibilitatea să facă naveta pe rutele București — Giurgiu și București — Oltenia.

Informații suplimentare se pot obține la uzina de anvelope „Danubiana” — serviciul învățămînt, telefon 23 42 80, interior 154.

